

ZPRÁVODAJ

Tato
Štátvje po-
stavena z
Boží pomo-
ci a nákla-
dem dobro-
dinců Obce
Veselské
léta Páně
1852

VESELICE

OBSAH:

**Vzpomínka na setkání
veselických rodáků a přátel**

Co nového na Veselici?

Volby 1994

Černá kronika

A ještě k historii Veselice

Od našich čtenářů

Z historie starých veselických rodů

Veseličtí myslivci

Společenská kronika

5

Ř Í J E N 1 9 9 4

Vzpomínka na setkání veselických rodáků a přátel

Ten nápad se narodil na podzim. A všichni byli pro: redakční rada Zpravodaje i Obecní zastupitelstvo. To si ale ještě neuvědomovali, jaké břemeno si na svá bedra naložili! Začalo se se shromažďováním adres. Začátkem roku bylo rozesláno 215 pozvánek. Vzápětí se vracely první přihlášky a také příspěvek 100 Kč na občerstvení. A bylo rozhodnuto.

Bohatý program vyvolal spoustu starostí a problémů. Bylo třeba opravit sochu sv. Jana, sochu Panny Marie, upravit prostor před obecním domem, čekárnami autobusu. Veseláci museli pořádně zabrat, aby vše bylo včas hotovo. Dílo představovalo spoustu hodin práce, zejména členů obecního zastupitelstva, hasičského sboru a pár dalších obětavců. A tak někteří hosté 21. května asi ani netušili, kolik práce v obci bylo vykonáno při přípravě setkání.

Počasí nám přálo, sluníčko příjemně hřálo. A tak se před veselickým obecním domem začala scházet společnost veselických, většinou starších, rodáků, z nichž se někteří neviděli i 40 let. A tak se jen těžko poznávali. Kulturní vložku - recitace, zpěv a hudba - připravila Jaroslava Kabrnová s několika místními dětmi. I veselická píseň zazněla, také pár melodií na zobcovou flétnu. Tak se předvedli Jakub Runčík s flétnou, při recitaci Lucie a Mirek Pažoutovi, Kateřina a Jan Hokufovi, Mirek a Martin Ďoubalíkovi a Jana Vlasáková.

Hosty přivítala veselická starostka Jarmila Bulířová. Zajímavé informace o Veselici se hosté dozvěděli z projevů ing. Josefa Doškáře a Josefa Pažouta. Po té farář Josef Buchta zorganizoval průvod na veselický hřbitov, kde jsme uctili památku zesnulých. Po vykrojení hrobů se průvod přesunul na náves, kde u provizorního oltáře pan farář sloužil mši svatou. Veselickou náves rozezvuchely zpěvy, modlitby, zazněla něžná melodie Ave Maria. Po znovuvysvěcení sochy Panny Marie odjel pan farář s doprovodem k opravené soše svatého Jana Nepomuckého, aby i tuto sochu znovuvysvětil. Krásné počasí odměnilo všechny účastníky výjezdu na kopec ke sv. Janu překrásným pohledem na Veselici a její okolí.

Mezi tím se ale již všichni ostatní scházeli u veselické hospůdky. Setkávali se starí známí, spolužáci, přátelé. Bylo toho tolik na vypravování. A tak se při kávě nebo pivu vzpomínalo, povídalo, hodnotilo. Libáňská kapela pana Hurského vylákala na taneční parket (tedy beton) první tancechtivé páry. Trochu vadilo, že betonová plocha nebyla zrovna ideální pro taneční kreace, ale další a další páry kroužily po betonu polky, valčíky... místa bylo dost.

Všichni se shodli na tom, že se setkání vydařilo. Protáhlo se daleko přes půlnoc. Nikomu se nechtělo jít domů. A znovu a znovu se organizátorům připomínalo, že za dva tři roky by se setkání mělo rozhodně opakovat. Kdo ví? Snad se vše podaří.

Zatím zůstaly pěkné vzpomínky. A také zdařilý videozáznam Zdeňka Buka, který se promítal ve veselické hospůdce 19. srpna. Celé dvě hodiny sedělo asi dvacet Veseláků - starší, mladší i děti u televizoru při sledování toho, co zachytila videokamera Zdeňka Buka. Byl to pěkný zážitek. Tak zase příště!

(jp)

Na přání mnohých zúčastněných uvěřejňujeme projevy přednesené v průběhu zahájení setkání:

Jarmila Bulířová, starostka: (vítací projev)

"Srdečně vás všechny vítám jménem Obecního zastupitelstva, jménem všech občanů Veselice i jménem svým. Zvláště vítám důstojného pana faráře Josefa Buchtu a pana Fialu, starostu z Domousnic.

Milí přátelé, sešli jsme se, abychom zavzpomínali na hezké chvíle prožité v rodné vesničce, připomněli si dobu a místa, kde jsme prožili dětství, jako na nejkrásnější chvíle, na které se v životě nezapomíná. Školní léta prožítá v řitonicke a bousovské škole. Někteří jsme zůstali věrni domovu, mnozí se rozešli za prací po naší vlasti, jiní se oženili či provdali na různá místa. Všichni se jistě rádi vracejí, ať už jen ve vzpomínkách."

Ing. Josef Doškář, Csc:

"Vážení přátelé, milí rodáci, jsem rád, že se mohu připojit k dnešnímu slavnostnímu dni několika málo slovy k historii naší obce. Znáte ji zajisté všichni, ať již z vyprávění - tu novější, či z našeho Veselického zpravodaje - tu starší až nejstarší. Jako každá historie, tak i ta veselická v sobě skrývá řadu zvláštností a tajemství, dobrých i špatných lidí a jejich činů. Vzpomeňme jen na posledního veselického rychtáře, kterým byl Václav Holan, a to od roku 1871, kdy se Veselice oddělila od Domousnic a stala se samostatnou obcí. Václav Holan, veselický rodák, žil v prvním stavení ve Veselici č. 1, které dosud obývá paní Anto-

Přátelé

*V květnu všechno rozkvetá
po osi píseň se rozléhá
přijeli k nám přátelé
radujme se vesele.*

*Od rána až do noci
hrála kapela
nebylo nám pomoci
těla tančit musela.*

*Rodiáci a přátelé
přijeli k nám z dáli
mysli vždy jsou veselé
všichni jsme se smáli.*

J. Kabrnová

vá. Stavení bylo postaveno před 400 lety a označeno ve štítě dvěma kalichy původním majitelem, který musel pro svou víru odejít do vyhnanství v době krutého pronásledování katolíky po bitvě na Bílé hoře. Rychtář Holan vykonával ještě nějaký čas rychtářské právo v Domousnici a na Rabakově. Byl to vzdělaný a moudrý člověk, který se stal šířitelem lidové osvěty a práva. Svědčí o tom řada výstřižků, jakož i mnoho dochovaných časopisů s články předních národních buditelů, jím používaných při zvyšování národního citění a vzdělanosti obyvatel, u kterých měl úctu a vážnost. Je na škodu, že mnoho knih a dalších písemností bylo po jeho smrti zničeno. Dochované rychtářské právo svědčí o jeho řídicích a právnických znalostech pozoruhodných na tehdejší dobu. Dne 14. května 1963 byl přijat do Jednoty mladoboleslavské a v roce 1876 se stal členem Spolku veteránů v Dolním Bousově.

Trachou pověstí je opředen osud obce Křižany v blízkém lese Křižánku, která se stala obětí tragického období historie našeho národa. Stalo se to během třicetileté války v letech 1618-1648, kdy na základě udání, že se v této obci skrývají čeští bratři, dal příslušný katolický správce pokyn všechny obyvatele pobít a vesnici vypálit. Tak se i stalo, a to asi v roce 1647. Po tomto neštěstí již vesnice nebyla nikdy obnovena.

A nyní jedna otázka: Kdo z vás ví, kde stával větrný mlýn. Ano správně, na pozemku Hakenových u Bačálek. A veselický mlýn? Ano správně, na tehdejší zahradě rodu Pokorných.

Je třeba si též uvědomit, že nebyli vždy vztahy mezi obyvateli Veselice dobré. Tak na začátku 20. století tehdejší starosta František Matoušek měl doslova "plné ruce práce" s usmířování nepřátelských skupin tak, aby dobré soužití v obci bylo obnoveno. Značnou měrou k tomu, o čemž snad nikdo nepochybuje, přispěly i veselické hospody. Ověřené zprávy o čepování piva na Veselici pocházejí z počátku 18. století, kdy v domku na Lhotkách u rybníka provozovala tuto činnost paní Kratinová. Postupně jak narůstal počet obyvatel Veselice, jak rostly potřeby se scházet a bavit, vznikl hostinec na návsi. Poslední jeho majitelka Marie Mrkvičková se provdala za Františka Rýdla a nadále provozovali hostinec "U Rýdlů" spolu s obchodem smíšeným zbožím. Veselice prosperovala, potřeby kulturního vyžití se stupňovaly. Hostinec "U Rýdlů" již nepostačoval a tehdy byl založen v sousedství hostinec "U Šibů", který vedl syn majitele Jan Šíba až do jeho zrušení.

V příjemném prostředí veselických hostinců se veselíci i přespólní občané vždy dobře pobavili, kulturně vyžili, zašmáli se a popili. Věříme, že i v naší nové "Veselické hospůdce" bude pokračovat dobrá sousedská zábava, která naváže na tradice bývalých veselických hostinců.

Dle dokladů a vyprávění pamětníků."

Josef Pažout:

Milí přátelé,

dovolte mi, abych po vítacím projevu veselické starostky a po projevu ing. Doškáře navázal stručnou informací o současné Veselici, o jejích obyvatelích, o práci obecního zastupitelstva a jejích problémech.

Veselice má k dnešnímu dni 114 stálých obyvatel, z toho 26 důchodců a 21 dětí. V jarních a letních měsících se zaplní dvanáct rekreačních chalup a 11 rekreačních chat, takže počet obyvatelstva v těchto měsících značně vzroste. V místě nacházejí obyvatelé práci v březenském družstvu vlastníků. ostatní dojíždějí za prací do Mladé Boleslavi a okolí. Zdravotní služby zajišťuje středisko v Dolním Bousově, do školy se chodí rovněž do Dolního Bousova a to již od 1. třídy. Dopravu zatím zajišťuje autobus ČSAD a motorák ČD.

Veřejná činnost: Sbor pro občanské záležitosti - předsedkyně Jaroslava Kabrnová - stará se o oslavy životních jubilejů, vítání nových občánků, podílí se na přípravě dětského karnevalu a pracuje úspěšně s dětmi.

Sbor dobrovolných hasičů: Starosta Josef Tomsa, Velitel František Bucek, členové výboru Ludmila Bucková, Miloslav Bulíř, Jana Cidlinová, Miroslav Pažout, František Pažout, Věra Jakubcová, Marcela Matoušková. Veselíci hasiči se zúčastňují okrskových soutěží, většinou s dobrými výsledky. Hasiči nechýbí nikde, kde se něco buduje, podniká. Obecní zastupitelstvo má ve Sboru platného pomocníka při organizování brigádní výpomoci.

Český červený kříž: Na členské schůzi 22. 1. 1994 se dlouholetá předsedkyně ČČK Karla Buková vzdala funkcí, byl zvolen nový výbor: Jaroslava Křížová (předsedkyně), Jarmila Bulířová, Zdena Oudrnická, Jana Vlasáková. Karla Buková byla zvolena čestnou předsedkyní. ČČK hraje rovněž důležitou roli v kulturním životě obce. Oblíbené jsou dětské karnevaly. Veselice má vynikající výsledky v získávání dárců krve.

Správa obce: Veselické referendum v roce 1990 rozhodlo o tom, že Veselice bude samostatnou obcí. Před komunálními volbami 1990 se podařilo sestavit kandidátku, z níž bylo ve volbách zvoleno devět členů obecního zastupitelstva. Do konce roku se podařilo zvolit starostu a místostarostu, takže od začátku roku 1991 toto začalo fungovat ve složení: Jarmila Bulířová (starosta), František Bucek (místostarosta), Naděžda Matoušková (pokladník), Miloslav Bulíř (stavební činnost), Pavel Cidlina, František Pažout (1923), František Pažout (1948), Mirek Pažout a František Štěpanovský (členové). František Štěpanovský se v roce 1992 vzdal funkce, Naděžda Matoušková letos na jaře zemřela. Ostatní členové zastupitelstva fungují ke spokojenosti obce dodnes.

Začátkem roku 1991 nejdříve přestavěli "hasičárnu", vznikla "Veselická hospůdka" a Obecní úřad. V létě téhož roku se ukázala neodkladná potřeba opravit hřbitovní zeď a oplocení. Obojí se stihlo ještě na podzim 1991.

Rok 1992: Nejprve se začalo s opravou malostranské silnice, později to ale pro nedostatek financí uvázlo. Potom se v létě začalo s rekonstrukcí přizemních prostor hasičárny na prodejnu smíšeného zboží. 5. 6. 1992 se v místnostech Obecního domu konaly první parlamentní volby. Uvádím počet hlasů do ČNR: Lib. soc. unie 33, ODS 16, KSČM 10, ODA 3, ČSL 4, Republikáni 5, Nezávislá erotická iniciativa 2, Strana přátel piva 4, Strana podnikatelů 3, Soc. demokracie 2, Hnutí důchodců 1, Občanské hnutí 1.

S výstavbou prodejny nastaly první problémy. Obecní dům, napojený na Jakubcovu studnu "vycucal" tak zásobu vody, že Jakubcovi zůstali "na suchu". Pan farář Buchta našel nový zdroj vody, firma Přibylů ale poněkud posunula výkop a v osmi metrech voda nebyla. Záležitost prodejny byla tedy zatím odložena. V roce 1992 se ještě podařilo vyasfaltovat náves a příjezdové cesty k chalupám pod návsi a na Lhotkách. Oprava malostranské silnice byla odložena.

Rok 1993: V roce 1993 se veseličtí pustili do opravy místního rozhlasu, který byl v některých místech téměř neslyšitelný. Obecní zastupitelstvo se staralo o vyřešení problému zásobování Obecního domu vodou. Studna byla prohloubena o dalších šest metrů, ale voda opět žádná. A tak se našlo provizorní řešení, které umožnilo v září 1993 otevřít novou prodejnu smíšeného zboží. Denně čerstvé pečivo, mléko, základní potraviny, to byl pro veselické hospodyňky veliký pokrok. V roce 1993 byla konečně opravena silnice na Malou Stranu a tak smazán dluh z minulého roku. V roce 1993 byly také zahájeny práce na rekonstrukci kulturních památek, sochy Panny Marie a sochy sv. Jana.

Rok 1994: Tento rok vlastně probíhal ve znamení příprav setkání veselických rodáků. Šlo o úpravu prostranství před Obecním domem, o dokončení rekonstrukce kulturních památek, o úpravu prostoru kolem váhy a kolem sochy Panny Marie.

Před obecním zastupitelstvem stojí jeden další - letitý problém. Podařilo se již vyčistit a zkontrolovat kvalitu zdroje pitné vody v lukách pod Rychnovskou chalupou. Vydatnost kolem 2 l/s bylo pro sdružené obce žalostně málo, pro Veselici samotnou je to ale dostačující - jak pro obyvatelstvo, tak i pro živočišnou výrobu. Rovněž kvalita vody z hlediska hygieny i chemického rozboru je přijatelná. Ovšem kdo zná, co znamená vybudovat vodní hospodářství pro celou vesnici, umí si představit, kolik starostí Veselici čeká.

V tomto vyprávění jsem stihl nastínit jen ty hlavní akce, které obecní zastupitelstvo stihlo dokončit. Těch drobnějších bylo daleko více. Když hovořím někde o Veselici a jejím obecním zastupitelstvu, mluvím s velkým respektem a uznáním. Vždyť co těch pár lidí pro svoji obec a svých 114 obyvatel stačilo vykonat za 3 roky, uznání skutečně zaslouží.

A dovolte mi vyslovit přání pro příští léta, které by mělo být i vašim přáním. Přál bych Veselici, aby v letošních komunálních volbách vybrala a zvolila do obecního zastupitelstva takové schopné lidi, takové pracovitě obětavce, jací fungují v tom současném."

Jarmila Bulířová:

Vážení přátelé,

dnešním dnem bude vysvěcena socha Panny Marie, která byla v této době opravena. Socha byla postavena s Boží pomocí nákladem dobrodinců občanů veselických a přispívající částkou po zesnulém Augustu Šrolovi, majiteli panství Domousnic a Veselice a zvěčnělé Hermíně Traxlerové ze Šrolheimu.

Skloňme se před touto sochou, která byla svědkem, kdy naši předkové odcházeli do první světové války. Někteří se nevrátili, jiní umírali na válečná zranění, byla svědkem hrůz německé okupace, událostí radostných i smutných. Tato socha je i připomínkou svatodušních svátků, které se slavili vždy sedm neděl po Velikonocích. V neděli býval Boží hod svatodušní. Na svatodušní pondělí se konalo procesí z řitnického chrámu páně za doprovodu pana faráře a ministrantů. Děti nesly sochu matičky k naší soše Panny Marie, kde byla konána bohoslužba. Procesí doprovázela hudba. Odpoledne a večer bývala zábava ve zdejších hostinci. Určitě to těm dříve narozeným zůstalo v paměti.

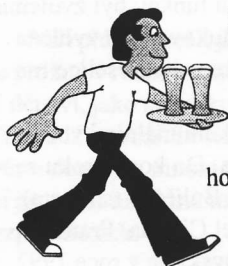
Pod matičkou stávala zvonička, kde pan Oudrnický pravidelně vyzváněl, ráno, v poledne a večer k modlitbě. Krásný hlas zvonu se ozýval v širé dáli luk i polí. Hlásal také i smutné události.

Bohužel, náš krásný zvon byl odvezen za I. světové války k válečným účelům. Po válce pořídila obec zvon nový, který byl ale znovu za II. světové války odvezen. Zůstaly jen vzpomínky.

Když se podíváme tímto směrem nad Malou Stranu, v polích stojí socha sv. Jana. I tato socha byla letos opravena. Naši předkové ji postavili s Boží pomocí a nákladem obce Veselské v roce 1852, aby chránila naši vesničku před nepohodami. Protože měli víru v Boha a velkou lásku k polím. Je odtamtud krásný pohled na naši vesničku obklopenou lesy a do dalého okolí.

Nakonec upřímně děkuji všem, kteří pomohli při všech úpravách před touto akcí. Zvláště pak Františkovi Pažoutovi z Veselice čp. 60, který dal k tomuto setkání poždět!

Co nového na Veselici?

Od 1. září 1994 má veselický Obecní dům nové nájemce. Manželé Jana a Stanislav Vlasákoví se budou starat o zásobování občanů potravinářským a smíšeným zbožím a o obsluhu hostů ve Veselické hospůdce.

Noví provozovatelé prodejny a hospůdky chtějí udržet zavedený sortiment prodáváného zboží a v případě projeveného zájmu objednat i další zboží tak, aby uspokojili potřeby svých zákazníků.

Otevírací doba hospůdky: Pondělí - pátek od 12 do 13 hodin, večer od 18 hodin do doby dle zájmu hostů. Sobota od 11 do 14 hodin, večer od 18 do doby dle zájmu hostů. Neděle od 11 do 14 hodin, večer zavřeno.

Otevírací doba obchodu: Pondělí - pátek od 7.30 do 11 hodin, odpoledne od 15 do 17 hodin. Sobota od 7.30 do 11 hodin.

Redakční rada zpravodaje a Obecní zastupitelstvo přejí manželům Vlasákovým hodně spokojených zákazníků a našim spoluobčanům, aby byli bždy vzorně obslouženi.

VOLBY 1994 ♦ VOLBY 1994 ♦ VOLBY 1994 ♦ VOLBY 1994

Na své schůzi dne 29. srpna projednalo Obecní zastupitelstvo přípravu komunálních voleb 1994. Volby do Obecního zastupitelstva Veselice se budou konat v pátek 18. listopadu od 14 do 22 hodin a v sobotu 19. listopadu od 7 do 14 hodin v upravené místnosti v Obecním domě.

Bylo rozhodnuto, že příští zastupitelstvo bude sedmičlenné. V době uzávěrky tohoto čísla zpravodaje probíhala jednání o sestavení volební komise a kandidátky příštího Obecního zastupitelstva.

ČERNÁ KRONIKA ♦ ČERNÁ KRONIKA ♦ ČERNÁ KRONIKA

V sobotu 6. srpna došlo ke krádeži mladého dvoumetrákového hovězího dobytčete z teletníku družstva ve Veselici. Záležitost byla oznámena Policii ČR v Mnichově Hradišti. (jp)

A JEŠTĚ K HISTORII VESELICE ♦ A JEŠTĚ K HISTORII VESELICE

Josef Chromovský z Jičína nám zaslal tento dodatek, který čerpal z Ottova naučného slovníku:

Původ slova VES, Veselice, Veselický, značí vesnici (slovanské slovo vecs). Původ slova je temný, ve slovanském ruském znění značí i pole, vesnu. Jan Veselický z Veselice pocházel ze starožitné rodiny vladické po tvrzi Veselici zvané de Wesselice. Jan z Veselice měl syna Martina (mistr svobodného umění), byl kanovníkem, žil v Paříži. Poslední z rodu de Wesselice byl syn David. Měl půl tvrze Veselice, byl bezdětný. Po roce 1564 rozdělily si tvrz jeho sestry Jitka, manželka Jiříka z Kamenice a Sára. Jan z Veselice měl bratra Dlouhomila zvaného "Dlužka". Veselici drželi po Janovi z Veselice bratři Mladota, Jan, Petr, Jindřich 1371-1399. Jindřich, zvaný Hynek, žil v letech 1426-1447. Patřil k panské jednotě.

Veselické cihelny

Veselice se od svého vzniku nacházela uprostřed lesů a dodnes je jimi obklopena ze tří čtvrtin. Zdejší obyvatelé pracovali v lesích a v zemědělství a stavěli si obydlí převážně ze dřeva. V 15. až 17. století dochází postupně ke stavbě domů z kamene a pálených cihel a Veselice plně využívá svého ložiska velmi kvalitní cihlářské hlíny - červenice.

Ve druhé polovině 18. století majitel veselického dvora zřizuje na svých pozemcích (dnes od chaty p. Janury až po dům č. p. 48 Františka Jakubce) postupně dvě cihelny s mísírnou cihlářské hlíny, sušárnami cihel a vypalovacími pecmi. Potřebná voda pro cihelny byla vedena dřevěným žlabem ze studánky od židovského hřbitova. Cihly zde vyrobené byly vysoké kvality. Cihlářská hlína se připravovala v zimních měsících, kdy nebyli mrazy, aby vyzrála do jara. Na jaře každý cihlář si při tvorbě nepálených cihel své cihly označoval vlastním znamením (číslicí, hvězdou, půlměsícem apod.) a po jejich vypálení byl za jím označené cihly odměňován. Ve Veselici vznikly nové pracovní příležitosti a jelikož výdaje na dopravu a výrobu cihel byly malé, byli i cihly poměrně levné.

Obyvatelé nejen Veselice, ale i okolních obcí stavěli domky, stodoly i chlévy veselickými cihlami. Tam, kde cihlářská hlína byla vytěžena, povolili majitelé dvora Veselice zaměstnanci cihelny panu Halbichovi - zednickému mistru - postavit domky čp. 40, 41, 42, 43 a 48. Tyto domky, ve kterých postupně bydlel, pak p. Halbich odprodával. Na začátku 1. světové války v roce 1914 museli narukovat do vojenské služby muži ve stáří od 18 do 40 let, starší pak pracovali v zemědělství a válečném průmyslu. Pro práci v cihelnách nebyly pracovní síly, a tak v nich byla zastavena výroba v roce 1915.

Po ukončení 1. světové války se život postupně normalizoval, uzavírala se nová manželství, bylo třeba nového ubytování a rostla poptávka po cihlářských výrobcích. Proto v roce 1920 obnovil pan Halbich spolu s Bohumilem Jírovcem na pozemku domu čp. 48 (dnes dům F. Jakubce) provoz jedné z cihelen. V roce 1921 shořely dne 1. září majitelce dvora Veselice Anně Malinové stodoly s celou úrodou, kůlny s hospodářským nářadím a další, čímž jí vznikly mnohatisícové ztráty. Z tohoto důvodu byla obnovena výroba v její druhé cihelně.

V Čechách dochází k postupné výstavbě velkých a moderně vybavených cihelen, které dodávaly ve velkých množstvích levnější cihlářské výrobky, což vedlo k zániku malých cihelen. Cihelna Bohumila Jírovce byla uzavřena v roce 1926 a z posledních z ní pálených cihel byla provedena přestavba hostince Františka Rýdla čp. 33.

Veselické cihelny se podstatnou měrou zasloužily o zrušení většiny dřevěných stavení ve Veselici a jejím okolí. V současnosti zůstaly ve Veselici pouze tři dřevěné obytné domy.

S využitím údajů z veselické kroniky zpracoval

Rudolf Dufek.

OD NAŠICH ČTENÁŘŮ ♦ OD NAŠICH ČTENÁŘŮ ♦ OD NAŠICH

Do redakce našeho Zpravodaje přišel dopis a rukopisy básní od Jaroslava Šimáčka, za oboje děkujeme a otiskujeme na tomto místě.

Vážení a milí,

ani nevíte, kolik radosti a bohužel někdy i tichého smutku mi přinese Váš Veselický zpravodaj, když se zahledím do jeho stránek. Radost mi přichází proto, že vidím jak nově a dobře žije ves (i když stejně ještě po staru) a smutek mi přinese tím, když čtu jména těch, které jsem dobře znal a oni nás již opustili navždy.

Ale život spěchá, jako vždycky spěchal a vždy pro nás něco nechal, ať jsme chtěli nebo nechtěli a u mě pro Váš zpravodaj zanechal dvě básně. Jedna je složená jako dík za zaslání zpravodaje, druhá je psána ke květnovému sjezdu rodáků a přátel obce Veselice.

Děkuji za pochopení a přeji všem na Veselici šťastný život.

Jaroslav Šimáček

Poděkování

*Díky Vám Vy Veseličtí
dík za zpravodaje stránky
díky Vám, že jste tak lidští
ozvete se z velké dálky.*

*Projdu celým zpravodajem
vracím se k němu častokrát
vidím se jak jdu tím krajem
co mívál jsem až k smrti rád.*

*Leč doby mládí minuly
nenajdu zde to co hledám
a začínat zas od nuly
k tomu se již svěsti nedám.*

*Zdraví štěstí přeji rodným
ves ať jejich péčí vzkvétá
v duchu s Vámi všemi prodlím
než vždy skončí zpravodaje věta.*

*Zde jsme si jak děti hráli
než čas nás rozvál do světa
teď jsme tu zblízka i zdáli
hle, jak Veselice rozkvetla.*

*Kdo tu práci jenom povi
co jí zbylo pro ty dlaně
na stráni si víska hovi
čím si postěžovat mámě?*

*Dělal děda, dělal otec
teď záleží na vnukovi
práce, práce pořád kopec
od rána až do setmění.*

*Tož veselme se všichni dneska
ves náleží nám poprávu
ať je pro nás pořád hezká
vždyť nežijem už postaru.*

Bášeň ke sjezdu rokáků

*Všude proudí elektrika
nové časy zase vanou
máme svého obchodníka
špajzky, koupelny i s vanou.*

*Poděkujme všichni staří
poděkujem svému mládi
že už vnuci hospodaří
na tom, co jsme měli rádi.*

*Přijdou po nás příští časy
dá Bůh, že snad se shledáme
a volejme všemi hlasy
tuhle ves vzít si nedáme.*

*Zde sluníčko svítí jasně
kříž lopotou se neláme
píšem práci všichni básně
pro známé i neznámé.*

♦ Z HISTORIE STARÝCH VESELICKÝCH RODŮ ♦ Z HISTORIE

ROD RÝDLOVÝCH

V 18. století pokračovateli starého veselického rodu hospodářů Václavu Rýdlovi se z manželství narodili tři děti - František, Josef a Anna. Josef vyučený truhlář žil a pracoval na Veselici, Anna se provdala za pana Cidlinu z čp. 3 a vedli hostinec spolu s obchodem smíšeným zbožím. Po smrti pana Cidliny se Anna provdala podruhé za pana Mrkvičku z Jabkenic. Po její smrti se pan Mrkvička znovu oženil se slečnou Františkou Ševcovou z Popovic u Jičína a dále vedli pohostinství. Téměř dvě generace byl hostinec ve vlastnictví rodu Mrkvičků až poslední majitelka - slečna Marie Mrkvičková se provdala za Františka Rýdla, hospodáře ve Veselici a nazvali hostinec "U Rýdlů". Bratr Anny Rýdlové František se oženil se slečnou Macounovou a narodil se jim syn František. Po smrti své manželky paní Rýdlové - Macounové se František znovu oženil s Marií Vackovou. Z tohoto jeho druhého manželství se narodila dcera Marie, která se provdala za pana Dovola, řezníka ve Veselici. Syn z prvního manželství František se oženil s Marií Mrkvičkovou a narodili se jim dvě děti - Josef a Marie. Marie se provdala za Františka Matouška, úředníka hospodářské záložny v Dolním Bousově a narodili se jim dva synové František a Vladimír. František je pracovníkem automobilky Škoda v Mladé Boleslavi a Vladimír pracuje v závodě LIAZ Mnichovo Hradiště. Josef se oženil s Marií Jansovou z Veselice a narodil se jim syn Josef a dcera Marie. Marie se provdala za Emila Šifaldu z Dětenic a mají dva syny - Emila a Pavla. Emil pracuje v automobilce Škoda v Mladé Boleslavi a Pavel je zaměstnancem ČSAD Jičín. Josef vyučený kovář a opravář se oženil s Hanou Šudovou ze Zelenecké Lhoty a mají tři děti - Luboš, Milan a Alena. Luboš, automechanik, se oženil s Vladimírou Kánskou ze Starých Hradů, Milan je lesním mechanizátorem a Alena (kadeřnice) se provdala za Tomáše Feráka z Mladé Boleslavi.

Josef Rýdl se dožil 83 let v plném zdraví a duševní svěžesti. Byl, mimo jiné, jednatelem hasičského sboru ve Veselici, členem selské jízdy, zasloužilým členem mysliveckého sdružení a bývalým pracovníkem JZD Mír Březno.

Dle dokladů a vyprávění Josefa Rýdla

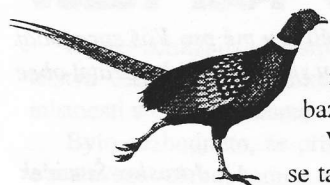
(jd)

VESELIČTÍ MYSLIVCI

V roce 1959 byla ustavena Lidová myslivecká společnost ve Veselici. Předsedou byl zvolen Josef Brodský, bývalý majitel dvora Veselice a zakládajícími členy byli: Josef Rýdl, František Jakubec a František Burian. V následujícím roce 1951 došlo ke sloučení s mysliveckým sdružením v Domousnicích a k vytvoření jednotného honebního revíru.

Lidová myslivecká společnost navazovala na činnost myslivců z minulých let. Nebylo jich málo - dohromady 22 lovců - amatérů, kteří, i když myslivost nebyla jejich povoláním, rozuměli lesu a jeho obyvatelům více, než leckterý profesionál.

V roce 1964 pak došlo k dalšímu sloučení s mysliveckým spolkem ve Vlčím Poli a v roce 1965 vznikla myslivecká společnost Mílová Hůra. Její členové zajišťovali zimní krmnemi zvěře, ničili škodnou, ochraňovali bažantí hnízda, vysazovali nové stromky a zakládaly lesní školky.

Tato poctivá a často nelehká práce se pak odrážela ve výřadu ulovené zvěře. Je pochopitelné, že se střídala období bohatá s chudými. V těch hubených bylo uloveno například jen 5 kusů srnčí zvěře, stovka zajíců, 40 bažantů a něco škodné. V těch lepších pak až 300 zajíců, okolo stovky bažantů a objevila se i černá zvěř.

Vrcholem lovecké sezony jsou vždy podzimní hony, jejichž korunou je pak "poslední leč". A jak už se tak stává, na honech i mimo ně se děje řada veselých příhod. Jejich aktéry bývají často i čtyřnozi

průvodci lovců lovečtí psi. Nicméně loveckým psem se nestává štěně jen tím, že náleží k loveckému psímu plemeni. Musí mít také odpovídající výcvik. A tak se jezdí krásného podzimního dne na jednom z honů objevil malý psík, jehož majitel si vzal do hlavy, že nejlepší školou loveckého psa je lov sám. Lovili se zajáci a bažanti a psík se zájmem pozoroval pálicí lovce a unikající zajíce, neboť i to se na honu stává. Jeho pán však měl štěstí, a tak po ukončení jedné z lečí poslal psíka, aby ulovené zajíce přinesl. Nicméně tomu povel "přines - aport!" nic moc neříkal, a tak jeho pán, dle přísloví "Příklady táhnou" zavolal "přines - aport!" a před očima užaslého psa i svých kolegů přinášel ulovené zajíce.

Kdo však chce být lovcem, musí mít i velkou dávku rozvahy a klidu. Stalo se, že jeden z lovců seděl na svém určeném místě (skrytý v panáku obilí) a čekal na srnce, který se pravidelně na blízkou louku chodil pást. Jako obvykle se zahýbalo křoví na okraji lesa, lovec zamířil a čekal s prstem na spoušti. Za několik okamžiků se však místo srnce objevila hlava druhého lovce. Jen rozvaha mířícího zabránila nejhoršímu.

Říká se, že černá kočka přes cestu přináší smůlu. Naopak kominík štěstí. Pověr a pověstí nejsou ušetřeni ani lovci. Tak v okamžiku, kdy lovec zastřelí jako škodnou toulavou kočku, lov pro něho končí a nic jiného už nestřelí. Řekne se - povídačka. Ale ne jeden z členů mysliveckého sdružení může pravdivost této prűpovědky potvrdit z vlastní zkušenosti.

Zakončení lovecké sezony je vždy všemi očekávaná "poslední leč", která se odbyvala vždy střídavě v hostinci každé jednotlivé vesnice, přináležející do mysliveckého sdružení. Okolo bohatě prostřeného stolu se lovci družně bavili a veselili a "myslivecká latina" se mísila s opravdovými příběhy. Neodmyslitelnou součástí posledních lečí byla i harmonika Josefa Rýdla, která zněla dlouho do noci.

V současné době jsou, bohužel, na Veselici už jen tři aktivní střelci - Stanislav Vlasák, Milan Rýdl a Vladimír Burda. Nicméně jim přejeme i nadále "LOVU ZDAR!"

Zpracované dle vzpomínek J. Rýdla

(jd)

Společenská kronika

VÝROČÍ

70 let 11. 3. Růžena Pažoutová
31. 3. Marie Koubová
26. 6. Miloslav Rýdl
11. 9. Miroslava Matoušková

65 let 2. 1. Marie Rýdlová (čp. 47)
15. 4. Jana Cidlinová

60 let 12. 5. Zdena Šolcová

45 let 14. 5. Miloslav Bulíř

40 let 21. 2. Věra Jakubcová
17. 11. Zdena Oudrnická

30 let 16. 3. Jana Burdová

20 let 16. 2 Petr Jinoch
21. 8. Milan Rýdl
14. 11. Marek Bulíř

50 let společného života 12. 2. Marie a Josef Rýdlovi

45 let společného života 22. 1. Růžena a Jan Čechovských

SŇATEK UZAVŘELI

23. 4. na Městském úřadě v Mladé Boleslavi
Pavlna Křížová, Veselice
Rudolf Bílovecký, Veselice

4. 6. na Městském úřadě v Mladé Boleslavi
Alena Rýdlová, Veselice
Tomáš Ferák, Mladá Boleslav

8. 7. na Městském úřadě v Dolním Bousově
Marcela Matoušková, Veselice
Radek Šafránek, Hořice v Podkrkonoší

16. 9. na Městském úřadě v Dolním Bousově
Martina Bulířová, Veselice
Martin Kadeřábek, Mnichovo Hradiště

BLAHOPŘEJEME!

BLAHOPŘÁNÍ

● Paní **Anička Brodská**, roz. Pažoutová z Chřibské oslavila dne 8. září své osmdesáté narozeniny. Hodně zdraví a spokojenosti do dalších let přejí manžel, děti s rodinami a Pažoutovi z Prahy.

VZPOMÍNKA

● Dne 9. května by se dožil 50 let náš tatínek, pan **Josef Matoušek**. S láskou vzpomínají Milan a Marcela s rodinami, Jana, maminka a ostatní příbuzní.

● Dne 30. května tomu byl rok, co nás navždy náhle opustil náš drahý manžel a tatínek, pan **Ladislav Matoušek**. Stále vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

● Dne 31. května jsme vzpomněli 80. výročí narození našeho předraženého tatínka, pana **Viléma Buka** z Veselice a 14. října jsme si připomněli 20. výročí jeho úmrtí.

Za vzpomínku těm, kteří vzpomenu s námi, děkují Karolina Buková - manželka, syn Zdeněk s rodinou a ostatní příbuzní.

PODĚKOVÁNÍ

● Děkuji za mile projevené blahopřání k mým narozeninám. Anna Matoušková, Veselice čp. 51.

● Děkuji Obecnímu zastupitelstvu a Komisi pro občanské záležitosti za gratulaci a dárky k 70. narozeninám. Miloslav Rýdl, Veselice čp.47.

● Děkuje srdečně Obecnímu zastupitelstvu za dary, květiny a blahopřání, za krásná slova naší starostové Jarmile Bulířové, Jaroslavě Kabrnové a Věře Pažoutové k našemu výročí zlaté svatby. Též děkuji za blahopřání a dary k mým 83. narozeninám. Vše nás moc potěšilo. Marie a Josef Rýdlovi, Veselice 28.

● Obecní zastupitelstvo a redakční rada Zpravodaje děkuji

NA VESELICKÝ ZPRAVODAJ PŘISPĚLI:

J. Srb, V. Brodský, J. Studecký, Brizaniioví, E. Pokorná, D. Hekerle, Koubovi, V. Jansa, J. Šmídová, J. Šimáček, V. Neufusová, A. Šimonová, J. Najman, M. Kotalíková, V. Bohuslav, J. Cidlinová, p. Jánová, M. Hanoušková, ing. M. Halama, A. Matoušková, A. Brodská, Mil. Rýdl, Mir. Matoušková, Rýdlovi, K. Buková.

VYDÁVÁ:

Redakční rada Zpravodaje obce Veselice. Josef Pažout, ing. Josef Doškář, Csc., Jaroslava Kabrnová, František Pažout, Rudolf Dufek. Grafická úprava Marcela Šafránková.

panu Zdeňku Bukovi za natočení videozáznamu ze sjezdu rodáků a přátel naší obce.

ZEMŘELI

● Dne 2. února 1994 paní **Naděžda Matoušková** ve věku 46 let.

● Dne 8. září 1994 pan **František Novotný** ve věku 70 let.

ČEST JEJICH PAMÁTCE!

